

[Socialministeren.]

sige, at jeg er meget glad ved, at man ikke uden videre afviser Forslaget eller opstiller saadanne Vilkaar, at det paa Forhaand maa anses udelukket at kunne forhandle sig til Rette. Jeg synes, at der bag de Udtalelser, der er fremsat, laa en Forhandlingsvilje, som jeg haaber i Udvalget skal føre til, at vi kan faa gennemført dette Lovforslag paa en saadan Maade, at det paa den ene Side kan komme til at gøre den Nytte, der er tilsigtet med det, og paa den anden Side kan være samfundsmæssigt forsvarligt, saaledes som det efter min Opfattelse er det efter dets Opbygning. Der vil maaske være Mulighed for, at vi kan forhandle os til Rette om et Forslag, der kan bæres igennem.

I Anledning af nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil jeg gerne sige, at jeg kan ikke forstaa, at man skulde kunne skaffe Arbejde til flere eller blot til lige saa mange ved at lade de paagældende arbejde mange Timer hver Dag til en lavere Løn end den almindelige. Det maa være saadan, at hvis man har et Antal arbejdsløse i en Kommune og sætter saadanne Arbejder i Gang og giver den gængse Løn, men et lidt kortere Antal Arbejdstimer pr. Dag, saa faar man flere Arbejdere i Gang. Navnlig synes jeg ikke, at det ærede Medlem har Lov til at se bort fra, at Løven jo skal omfatte hele Landet. Man kan ikke ved en saadan Lovgivning til Grund for Lønstandarder lægge det, der er Betalingsvilkaarene for de lavest lønnede Arbejdere. Tager vi Landbrugslønningerne, saa ved vi dog, at Vilkaarene er saa forskellige i de forskellige Egne af Landet, at man ikke engang for Landbrugets Vedkommende vil være i Stand til at opstille en Norm, som man alle Vegne kan anerkende. Vi ved jo fra Forhandlingerne i Arbejdsløshedsnævnet og andre Steder, hvor forskelligt Vilkaarene ligger for Landbrugsarbejdere, og man kan naturligvis ikke som Udgangspunkt bruge de laveste Lønninger. Jeg har den Opfattelse, at vil man for Alvor kunne udnytte denne Lovgivning, saa maa det være ved at lade de paagældende arbejde et færre Antal Dage om Ugen. Derved forringer man deres Ugeindtægt, saaledes at de fortsat har Interesse i at skaffe sig Arbejde uden for disse Foranstaltninger, har Interesse i at komme over i privat Virksomhed, og den Interesse maa naturnødvendigt bevares, fordi vi ellers udsætter os for aldrig at blive af med de paagældende Arbejdere, der kommer ind i Arbejde af denne Art; det er givet. Men jeg tror, at

man mest konsekvent naar Interessens Bevarelse derved, at man betaler den almindelige Løn, den paa Egnen gældende Løn, som der staar i Arbejdsløshedsloven, og at de paagældende saa arbejder et kortere Antal Timer. Det er jo ogsaa en Maade at gøre det paa, som ikke er ukendt i adskillige Landkommuner, denne, at man giver de arbejdsløse Arbejdere et vist Antal Dage pr. Uge, beregnet nogenlunde efter Familiens Størrelse, det vil sige efter Skøn, medens man jo her skulde fastsætte visse Hovedretningslinier for, hvordan det skulde ordnes.

Jeg haaber paa, at vi i Udvalget kan naa til et Resultat, der giver Mulighed for at faa de flest mulige i Arbejde. Det er Lovens Hensigt, og selv om jeg meget godt kan forstaa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Synspunkter, saa synes jeg alligevel ikke, man kan se bort fra Hovedprincippet i det forelagte Lovforslag. Hvis man kunde paavise, at Kapitalanbringelserne ved dette Arbejde medførte, at andre produktive Virksomheder kom til at mangle Kapital og af den Grund maatte afskedige Arbejdere, saa er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at saa skulde man naturligvis ikke gaa til Gennemførelsen af Lovforslaget, men det tror jeg nu ikke, man vil kunne paavise. Man maa nemlig erindre, at de Lønudbetalinger, der her vil finde Sted, bliver ikke saa store, at der derfor bliver Efterspørgsel efter udenlandske Varer. Der er ingen af dem, der her er Tale om, der kan købe Silkestrømper eller andre af de Ting, man skal bruge udenlandsk Valuta til, og den Omstændighed, at Pengene praktisk talt alle sammen bliver her i Landet, betyder jo alligevel en Del, naar man ser paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Kapitalanbringelserne er forsvarlige. Og jeg tror derfor ikke, at man vil kunne paavise noget om, at det vil kunne medføre Arbejdsløshed paa andre Omraader.

Saa vil jeg gerne sige til Det konervative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at de Tal, det ærede Medlem nævnte fra Arbejdsgiverforeningens Opgørelse af Arbejdertallet, er jeg i Øjeblikket ikke i Stand til at kontrollere, men jeg er ikke sikker paa, at det første Tidspunkt, han angav, er det rigtigt valgte Tidspunkt, naar det gælder om at vise, hvordan den Politik, der har været en Følge bl. a. af den Valutalovgivning og Reguleringspolitik, der er ført siden 1932, har virket. Jeg tror, det ærede Medlem maa vælge sig et andet Udgangspunkt end 1930, naar han vil tale om, hvorvidt Regeringens Politik har været en Beskæftigelsespolitik eller